"అబ్బ... నీతో వచ్చిన గొడవే యిది. అక్కడ నొక్కి యిక్కడ పిసికి నా దుంప తెంపేస్తున్నావ్... పిచ్చిదాన్ని చేసేస్తున్నావ్... మోజు కొద్దీ నువు తొందరపడ్డా ఆగలేక నేను లొంగిపోతే... నా బ్రతుకేం కావాలి బావా?"

తన నడుముని బలంగా [illegible] సుధాకర్ చేతుల మధ్య [illegible] నలుగు[illegible] బలహీనంగా గింజుకుంటోంది [illegible]

ఆ కంఠంలో నన్నటి [illegible] లాంటి మత్తు... భయం... [illegible]

మంచులా [illegible] అనుభూతి. శరీరంలో రక్తమంతా [illegible] ఒత్తిడికి వేగం[illegible] ప్రవహిస్తున్న ఫీలింగ్. అంతలోనే అది [illegible] స్త్రీ సహజమైన బిడియం...

ఆమె గింజుకుంటూంటే అల్లాడతను

వ్వకపోతే రౌడీలు ఏం చేస్తారో తెలుసా?"

"ఏం చేస్తారట"

"షావు షట్టర్స్ వగలగొట్టేస్తారట."

"ఛీ... సిగ్గు లేకపోతేనరి... అన్నీ వెధవ డబల్ మీనింగ్ సినిమా డైలాగులూ

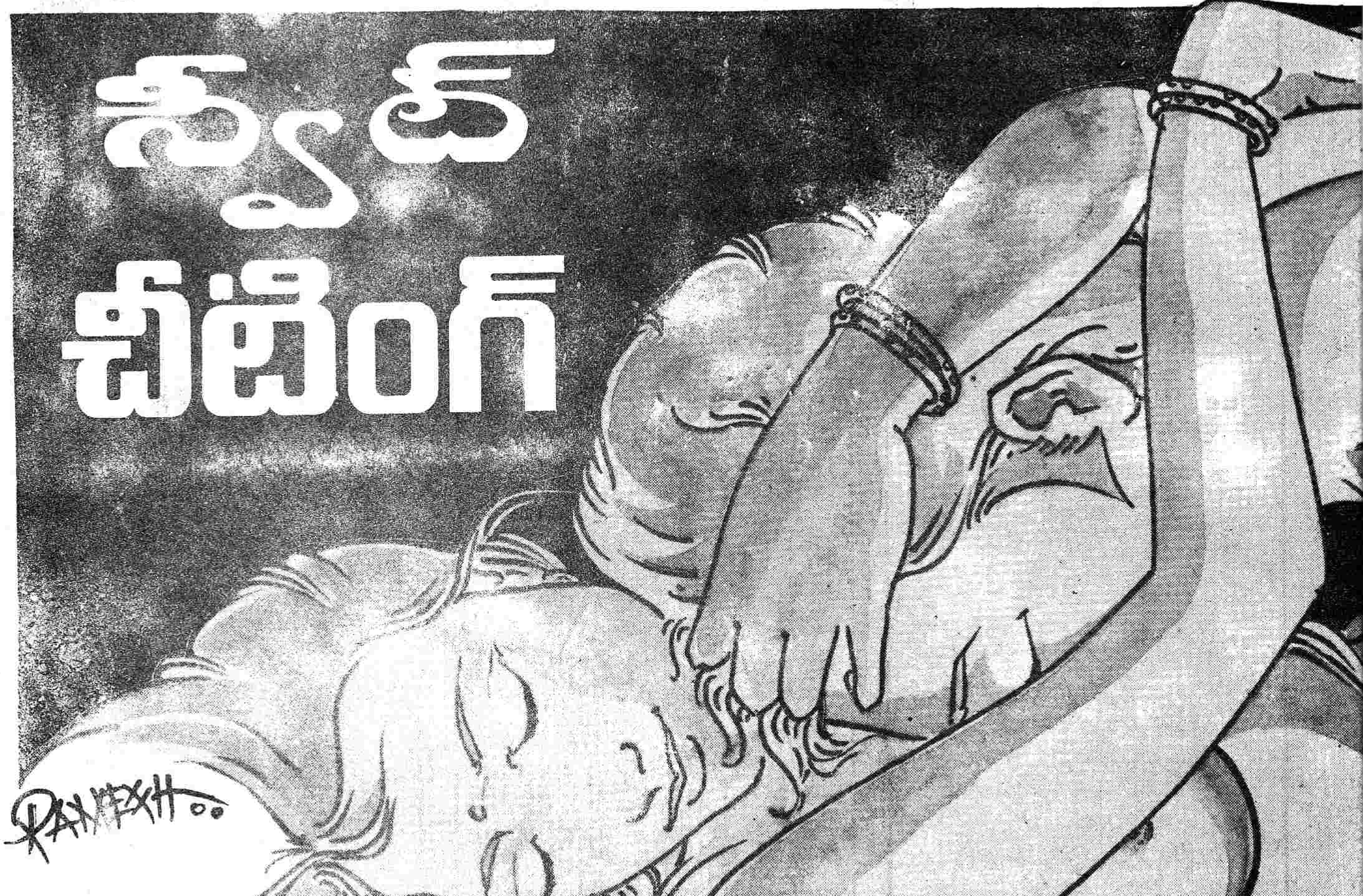

కలిసిపోయి గమతగా ధ్వనిస్తున్నయ్.

"ఏమవుతుంది... పెళ్ళయ్యాక జరగాల్సిన శోభనం కాస్తా ముందే జరిగినట్టవుతుంది. అంతేగా" చిలిపిగా కన్నుకొడుతూ ఆమెని మరింత గాఢంగా కౌగిట్లో బిగించేస్తున్నాడతను.

అతడి చేతుల్లోంచి తప్పించుకోవడానికి విఫల ప్రయత్నం [illegible] తెలియని భయం, ఉద్వేగం గుండెని [illegible] భావన ఆమెలో. ఏదో సుఖం శరీరాన్ని పాగ

అల్లరిగా.

"ఓకే...
వదిలేస్తాను...
నా మామూలిచ్చేస్తే..."

"పెళ్లికి ముందు మామూళ్లూ గీమూళ్లూ జాంతానై అని చెప్పానుగా"

"చూడు మరదలు పిల్లా... మామూళ్ళి

నువ్వూ నేనూ... అసలు తప్పు నీది కాదు... మా నాన్నది" గోడ వీపుకి తాకగానే ఉలిక్కిపడిందామె.

నిలువెల్లా ఆమెని దాదాపుగా గోడకి

అదిమేస్తూన్న ఫోడ్‌లో ముఖంలో ముఖం పెట్టి చూస్తూ నవ్వాడతను.

అతడి కళ్లలో కోరిక నిప్పురవ్వలా మెరుస్తోంది.

"మధ్య మా నాన్నేం చేశాడట?"

తన మీదకి వాలిపోతున్న అతడిని బలహీనంగా తోసేస్తూ అంది.

"ఏదో మేనల్లుడివి. మరో ఆరు నెలల్లో హౌస్ సర్జెన్సీ పూర్తి చేసి డాక్టర్ కాబోతూన్న వాడివి... కాబోయే చిన్నల్లుడివి కదా అని సెలవులకి రమ్మని రాస్తే..."

"కాబోయే చిన్నల్లుడిని కాబట్టే బుద్ధిమంతుడిలా మావయ్య లెటర్ రాగానే రెక్కలు

అక్కపెద్ది

వేంకటేశ్వరశర్మ

కట్టుకుని వాలిపోయాను. కాబోయే మొగుడికి మార్నింగ్ షో మ్యాట్నీ, ఫస్ట్ షో, సెకండ్ షో... యిక్కడున్న వారం రోజులూ రోజుకి నాలుగు షోల చొప్పున తియ్యటి ముద్దులివ్వడానికి బదులు నా చేతికి చిక్కకుండా ఊరిస్తావా... అసలు నేనొచ్చింది..."

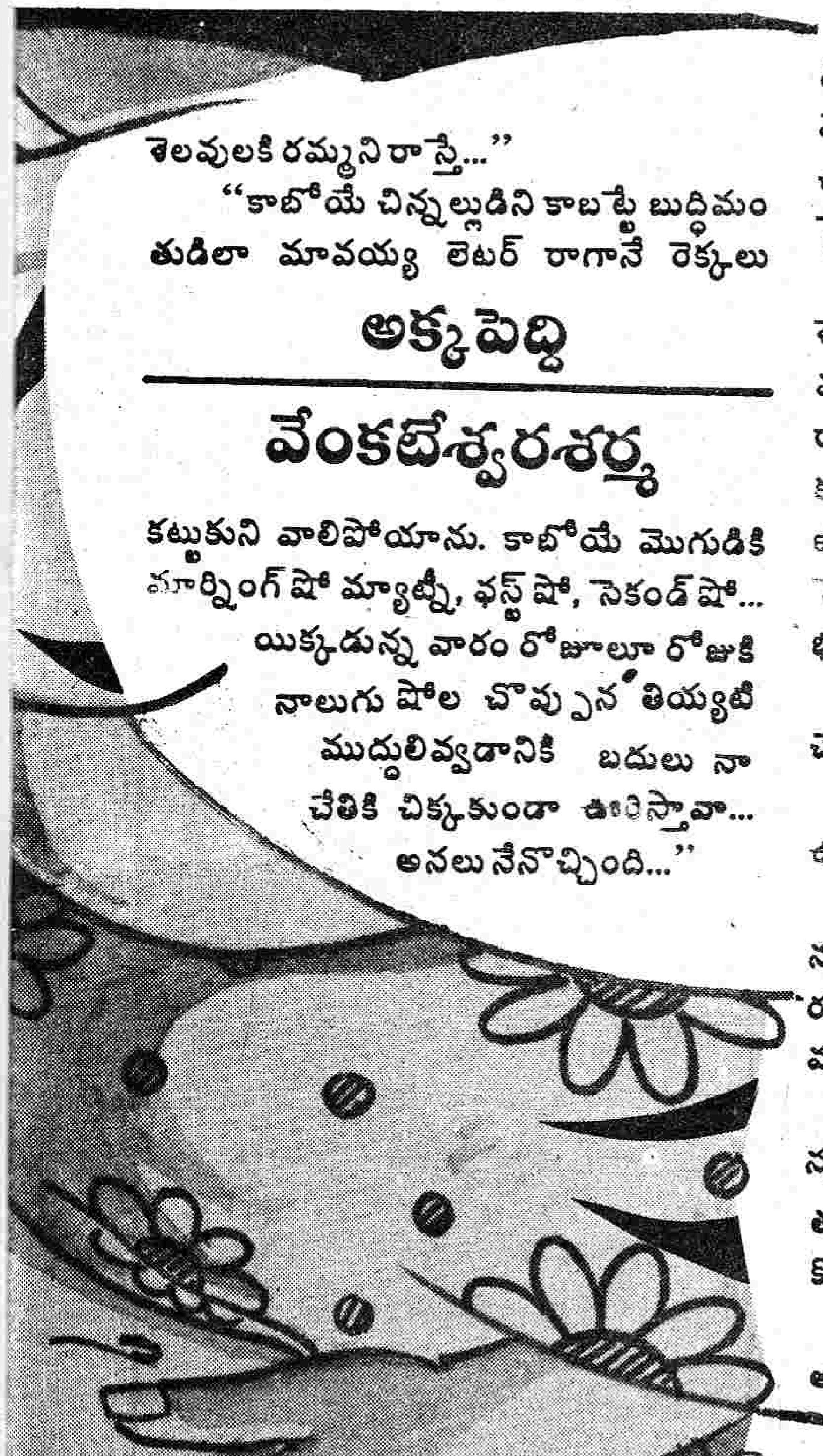

"ఇందుకోసమేనా..." గడుసుగా అతడి చేతుల మధ్యనించి గోడ వారగా కిందికి జారిపోయి పరిగెత్తబోయింది మధుబాల. ఆ ప్రయత్నాన్ని ముందే పసికట్టినట్టు గభాల్న కుడిచేత్తో ఆమె చీరకొంగుని దొరకబుచ్చుకున్నాడు సుధాకర్.

చేతికి చిక్కిన చీర కొంగుతోపాటే విసురుగా ఆమెని మీదకి లాక్కున్నాడు బలంగా.

ఆ ఊపుకి అతడి ఛాతీ మీద పూలచెండులా పడిందామె.

పైట కొంగు జారిపోయి అందంగా సమున్నతంగా కన్పిస్తూన్న ఆమె వక్షసంపదకేసి మెరిసే కళ్లతో చూస్తున్నాడతను. అతడి చూపుల్ని గమనించిన ఆమె సిగ్గుతో గబుక్కున పైటని సర్దేసుకుంది.

"ప్లీజ్ మధూ... యివాల్టితో శెలవులయిపోతయ్. రేపు పొద్దున బస్సుకే పట్నం వెళ్లిపోతాను. మళ్లీ అర్నెల్ల దాకా రావడం కుదరదు. అందాకా నిన్ను తలుచుకుంటూ ఆగలేకపోతున్నాను. ఒక్కసారి కరుణించు... ప్లీజ్... నా కోసం... అర్థంలేని ఆంక్షలు పెట్టకు... ఎటూ కాబోయే భార్యాభర్తలమేగా..."

మీదకి రాబోతున్న అతడి చేతుల్ని తన చేతుల్తో ఆపేస్తూ అంది మెల్లిగా.

"ఆంక్షలున్నంత సేపే మోజులూ ఉంటాయి బావా..."

"నో ఆంక్షలూ... నో కండిషన్స్... నువ్విచ్చే సంక్రాంతి ఫీస్ట్‌తో ఈ అర్నెల్లూ హుషారుగా చదివేసి డాక్టర్నైపోయి నీ మెళ్ళో మూడు ముళ్లూ వేసేస్తా... కాదనకు... ఐ వాంట్ యూ"

తన వీపు మీద వెన్నెముకని సుతారంగా స్పృశిస్తూన్న అతడి వేళ్ల స్పర్శకి శరీరం తూలిపోతూంటే తనని తాను కంట్రోల్ చేసుకోడానికి పెనుగులాడుతోందామె.

అతడు కాబోయే భర్తే... వరసైన బావే... అయినా పెళ్లికి ముందే అతడి కోరికని తీర్చడానికి ఏదో భయం వెనక్కి లాగుతోందామెని. శెలవులకని వచ్చిన ఈ వారం రోజుల్లో ఏకాంతంగా ఆమెని కలుసుకోవాలనీ చిలిపి అల్లర్లతో వింతైన థ్రిల్స్‌ని సొంతం చేసుకోవాలనీ వెచ్చటి కోరికలతో ఉన్న అతడికి దొరక్కుండా తప్పించుకుంటోందామె. ఒంటరిగా దొరికితే అతడి చేష్టలని భరించలేనని కాదని వారించలేననీ ఆమెకీ అర్థమవుతోంది.

ఆ ఉదయం కాఫీ కప్పు యివ్వడానికి గదిలోకి వచ్చిన ఆమెను ఒడుపుగా పట్టేశాడతను.

క్షణం క్రితం తన చేతుల మధ్య మెత్తగా

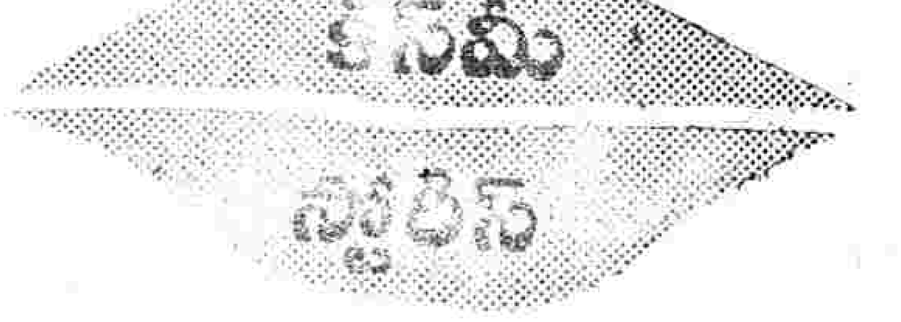

నలిగిన ఆమె యవ్వనం కలిగించిన వేడిమికి ఎమోషనల్‌గా ఎగ్జయిట్ అయిపోతూ ఎడమ చేతిని ఆమె పిరుదుల మీద బలంగా అదిమాడు.

"ప్లీజ్... వద్దు బావా... నన్ను యిబ్బంది పెట్టకు... నేనెలాగూ నీదాన్నే... పెళ్లయేదాకా పవిత్రంగా ఉందాం... గుప్పెట మూసినంత సేపే మోజు... తెరిచేశాక ఏముంటుంది?... నీ మాట కాదనలేక లొంగిపోయాననుకో పెళ్లికి ముందే ఆ అనుభవమూ పొందేశామనుకో... యిక థ్రిల్లేముంది. ఆ తర్వాత ఏ కారణం చేతయినా మన పెళ్ళి జరక్కపోతే నా గతేంటి?"

"మధూ..." గభాల్న వదిలేశాడు సుధాకర్. మనసులో ఏదో సున్నితమైన భాగాన్ని దెబ్బకొట్టినట్టు తలెత్తాడు.

"అంటే... అంటే నా మీద నమ్మకం లేదా నీకు?"

జవాబు చెప్పకుండా తలొంచుకుంది మధుబాల. బావని కాదనడానికి ఎంత శక్తిని కూడదీసుకోవలసి వస్తోందో ఆమెకి మాత్రమే తెలుసు. నిజానికి ఆ అనుభవం ఆమెకీ కావాలనే ఉంది. కానీ... కానీ...

కొద్దిక్షణాల పాటు యిద్దరి మధ్యా నిశ్శబ్దం చోటు చేసుకుంది.

తన మాటలకి బావకి కోపమొచ్చిందని గ్రహించిన ఆమె మెల్లిగా అంది.

"కోపమొచ్చిందా బావా?"

"లేదు. తాపమొచ్చింది..." ఉడుక్కుంటూ అటుకేసి తిరిగాడు కాఫీ కప్పుని అందుకుంటూ.

దగ్గరగా రెండడుగులు నడిచి అంది.

"మా మంచి బావవిగా... కోపం మానవూ..."

"నాకు కోపమొస్తే నీకేం... బాధేస్తే నీకేం... అయినా నా మీదంత నమ్మకం లేనవుడు..."

"ప్లీజ్..." గభాల్న కుడిచేత్తో అతడి నోరు మూసేసింది. ముఖం తిప్పుకుని కాఫీ సిప్ చేస్తున్నాడతను.

"ఏం చేస్తే నీ కోపం పోతుంది... పండగపూట నువ్వు మాట్లాడకపోతే నేను భరించలేను బావా..."

కిస్ మీ స్టోరీస్

"నాకేం కావాలో నీకు తెలుసు" నిష్ఠూరంగా అన్నాడతను.

బరువుగా నిట్టూర్చింది మధుబాల. చిన్నప్పటి నించీ బావ స్వభావం తెలుసామెకి. ఏ విషయంలోనైనా మంకుపట్టు. కాదన్న కొద్దీ పంతంతో బిగుసుకుపోతాడు. అదే మనిషి మామూలు మూడ్‌లో ఉంటే ఏం చెప్పినా బుద్ధి మంతుడిలా వింటాడు. అందుకే చిరునవ్వుతో ప్రేమగా అంది.

"వద్దు బావా..." తడారిన గొంతు వణికింది సన్నగా.

"ఆల్‌రైట్ నా పంతం తెలుసుగా... యివాల నువ్వొప్పుకుంటేనే రేపటి నించీ నేను చదివేది. కాదంటే నా లైఫ్ నాశనమైనా సరే మెడిసిన్ పూర్తి చేయను కూడా."

"బావా!" నివ్వెరపోయిందామె. ఒక్క అనుభవం కోసం నిజంగానే మొండిగా అతడు కెరీర్‌ని నాశనం చేసుకుంటాడేమోననే భయంతో నిలువునా వణికి పోయిందామె.

"అంత మాటనద్దు బావా... నేనూ నాన్నా నీ మీద కోటి ఆశలు పెట్టుకున్నాం..."

"నేనూ పెట్టుకున్నాను నీ మీద కోటి కోట్ల ఆశల్ని... నువు కాదంటే ఆ అవమానంతో చచ్చిపోతాను"

"వద్దు బావా.. నీ యిష్టం..." కంగారుగా అందామె.

అంతే.

ఆ మాట కోసమే ఎదురు చూస్తున్న సుధాకర్ సుడిగాలిలా చుట్టేశాడామెని.

"అయితే ఒక కండిషన్" శక్తిని కూడ దీసుకుంటూ అంది.

"ఏంటది?"

"ఒకే ఒక్కసారి... అదీ.. పెళ్ళయ్యే దాకా మళ్ళీ ఒంటరిగా కలిసినా నన్ను యిలా యిబ్బంది పెట్టనని ప్రామిస్ చేస్తేనే."

"ఆల్‌రైట్... అయితే యివాళే మన శోభనం... యీ రాత్రికే" రెండు చేతుల్తో ఆమెని మీదకి లాక్కున్నాడు హుషారుగా.

మధుబాల సిగ్గుల మొగ్గే అయింది. అతికష్టం మీద అతడి పట్టునించి బయటపడి ఖాళీ కప్పుని తీసుకుంటూ అంది.

"రాత్రికి నా గది తలుపులు తీసి ఉంచుతాను. అక్కా పిల్లలూ నాన్నగారూ పడుకున్నాక..." ఆమె మాట పూర్తికాక ముందే సన్నగా విజిల్ వేశాడు సుధాకర్ అమాంతం ఆమెని గాల్లోకి ఎత్తేస్తూ.

"రైట్..."

** ** ** ** ** **

బ్రహ్మయ్యగారికి యిద్దరే కూతుళ్లు. ఉషారాణి... మధుబాల.

సుధాకర్ బావంటే మధుబాలకి చిన్నప్పటినించీ చచ్చేంత యిష్టం.

మేనరికం ఉండటంతో రెండు వేపుల వాళ్లూ వాళ్లిద్దరినీ మొగుడూ పెళ్లాలుగానే చెప్పుకోవడంతో వాళ్ల మధ్య చనువూ వయసుతోపాటే పెరిగింది. ఒకరి మీద మరొకరికి అభిమానం ఆకర్షణా ఏర్పడినయ్.

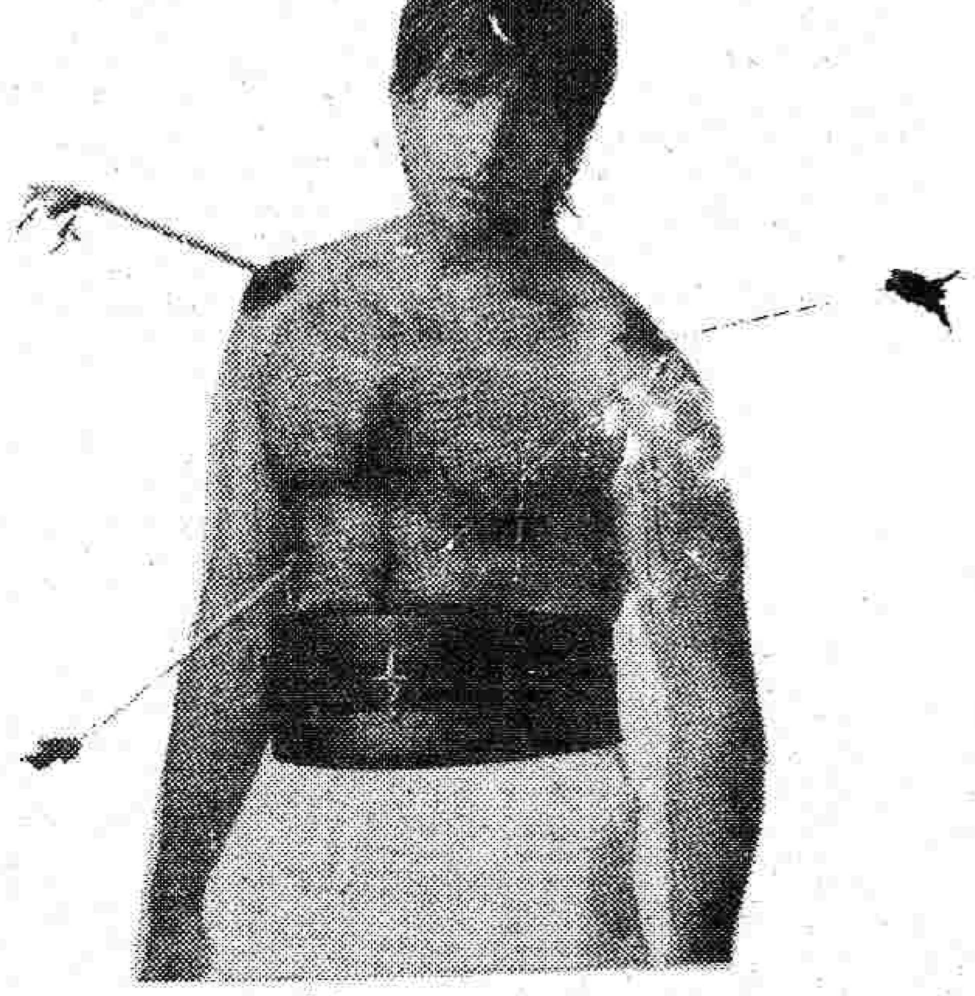

మిస్టర్/ మిసెస్ ఖిలాడీ

ఖిలాడి యోంకా ఖిలాడి తర్వాత అక్షయ్ కుమార్ మరోసారి ఖిలాడి రూపుదాల్చ నున్నారు. డేవిడ్ ధావన్ దర్శకత్వంలో అక్షయ్ కుమార్ నటించే ఈ చిత్రాన్ని పేరు 'మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ ఖిలాడి'

భార్య పోయాక మరో పెళ్ళి చేసుకోకుండా కూతుళ్లని ఉన్నంతలోనే పెంచి పెద్ద చేశాడు బ్రహ్మయ్య.

ఉషారాణికి పెళ్లయి యిద్దరు పిల్లలు కూడా. సంక్రాంతి పండక్కి ఆఫీసు పనివల్ల పెద్దల్లుడు రాలేకపోయినా యిద్దరు కూతుళ్లతో మేనల్లుడితో ఆనందంగా ఉన్నాడాయన.

ఎక్కడ చెయ్యేసినా మెత్తగా కందపట్టిన ఆమె శరీరం అతడిలో నిప్పుని రాజే స్తోంది. కసిగా పువ్వులా నలిపేస్తున్నాడామెని.

ఇరవయ్యేళ్ల వయసులో పరువాల బొమ్మలా మెరిసిపోయే మధుబాలని చూస్తూ వారం రోజులుగా గుటకలు మింగుతున్నాడు సుధాకర్. యవ్వనంలో విరగబూసిన మల్లెపొదలా ఆమె కళ్లముందు మెరుస్తున్న కొద్దీ అతడి నరాలు జివ్వుమనేవి. వచ్చినప్పటినించీ అందీ అందకుండా ఊరిస్తున్న ఆమె ధోరణి అతడికి పిచ్చెక్కిస్తోంది. తనని తాను నిగ్రహించుకోలేని ఆవేశం ఆమెతో పొందుకి రెచ్చగొడుతోంది. ఎటూ కాబోయే మొగుడూ పెళ్లాలమేగా అనే భరోసా రెచ్చిపోయిన వయసుని మరింత ఎగదోస్తోంది!

** ** ** ** ** **

రాత్రి పదకొండు దాటింది.

అప్పటిదాకా మావయ్యతో కాలేజీ విశేషాలు చెబుతూ ఆయన గదిలో కూచున్న సుధాకర్ ఆవులిస్తూ లేచాడు.

"పడుకోరా... తెల్లారితే ప్రయాణం" మంచం మీద పడుకున్నాడు బ్రహ్మయ్య. ఆయనకి నిద్ర పట్టిందంటే పిడుగులు పడినా లేవడని సుధాకర్‌కి తెలుసు.

మరో అరగంట సేపు అసహనంగా బెడ్ మీద అటూ యిటూ దొర్లాడు. మావయ్య పూర్తిగా నిద్రలోకి జారుకున్నాడని కన్‌ఫర్మ్ కాగానే హుషారుగా లేచాడు. పరువాల బొమ్మలాంటి మరదలితో అద్భుతమైన అనుభవాన్ని జుర్రుకోబోతున్నాడనే ఎగ్జయిట్ మెంట్‌తో అతడి నరాలు స్టిఫ్‌గా బిగుసుకుం టున్నయ్. రక్తం పిచ్చగా వెచ్చగా పరుగులు తీస్తోంది.

పిల్లిలా లేచి గదిలోంచి బయటికి వచ్చాడు.

ఉషారాణి పిల్లలూ ఆ పక్కగదిలో పడు కుంటారు. చివరి గది మధుబాలది. శబ్దం కాకుండా అడుగులు వేస్తూ ఉషారాణి గది దగ్గర ఆగాడు.

యిద్దరు పిల్లల మధ్య ఆమె అస్పష్టంగా కన్పిస్తోంది లాంతరు వెల్తురులో.

హుషారుగా మధుబాల గదివేపుకి కదిలాడు.

అతనొస్తాడని తెలిసేనేమో లోనించి గడియ పెట్టలేదామె. తోయగానే చిన్న శబ్దంతో తలుపులు తెరుచుకున్నయ్.

లోపల చిమ్మ చీకటిగా వుంది.

గోడ తడుముతూ స్విచ్చిని ఆన్ చేయబోయాడు.

"లైటొద్దు... వేస్తే నన్ను చంపుకు తిన్నంత ఒట్టు" గుసగుసగా విన్పించిందామె గొంతు బెడ్ పక్కనించి.

సుధాకర్ కళ్లు తళుక్కుమని మెరిసినయ్.

తలుపు బోల్ట్ వేసేసి రెండే అంగల్లో ఆమెని చేరుకున్నాడు

"ప్లీజ్.. తొలిసారి నీ అందాలని తనివారా చూడనీవూ..."

మాట్లాడకుండా అతడిని తన మీదకి లాక్కుందామె.

చీకట్లో అలాగే బెడ్ మీదకి ఒరిగిపోయారిద్దరూ. ఒత్తుగా ఆమె రొమ్ములు ముఖానికి తగులుతుంటే ఆలోచించే తీరికా ప్రశ్నించే ఓపికా లేనట్టు చెలరేగి పోయాడతను.

ముద్దుల మరదలితో కమ్మటి అనుభవంతో అమరసుఖాలు పొందబోతున్నాననే ఊహాకే మత్తెక్కిపోతూ ఆమెని పెనవేసుకు పోయాడు.

ఎక్కడ చెయ్యేసినా మెత్తగా కండపట్టిన ఆమె శరీరం అతడిలో నిప్పుని రాజేస్తోంది. కసిగా పువ్వులా నలిపేస్తున్నాడామెని.

ఒక్కో క్షణం గడుస్తున్న కొద్దీ అనుభవం తాలూకు నిషాతో అతడి కళ్ళు ఎర్రబడుతున్నయ్.

"మధూ.. ప్లీజ్... ఒక్కసారి నిన్ను పూర్తిగా చూడనీవూ..."

"చూసుకోడాలన్నీ శోభనం రాత్రే... యిప్పటికిలా కానీ..." అతడికి అనువుగా నద్దుకుందామె నిశ్శబ్దంగా.

సుధాకర్ కళ్లముందు స్వర్గం కన్పిస్తోంది. చీర లాగేసి లంగా బొందుని తెంపేశాడు రాకపోవడంతో చిరాగ్గా.

"తొందర..." ఆమె ముద్దుగా వినుక్కోవడం మాత్రమే విన్పించింది ఆఖరుగా. ఆ తర్వాత శరీరాలే మాట్లాడుకున్నయ్. పోట్లాడుకున్నయ్. కాట్లాడుకున్నయ్. ఆరాటంతో అణువణువునా పెనవేసుకుపోయినయ్.

అలిసిన కోరిక స్వేదబిందువులైచిందింది.

అందుకున్న అనుభవం స్వీట్ మెమొరీలా మిగిలింది.

** ** ** ** **

ఉదయం తొమ్మిది గంటలు.

రాత్రి పొందిన అనుభవం నిషాతో శరీరం తేలికైపోయినట్టు గాల్లో తేలిపోతోంది సుధాకర్ శరీరం.

అప్పటిదాకా ఎదురవని మధుబాల సూట్‌కేస్ సద్దుతూంటే గుమ్మం దగ్గర నిలబడింది. ఆమెని చూడగానే రాత్రి పొందిన అనుభవం గుర్తొచ్చి నరాలు జివ్వుమన్నయ్. మెరిసే కళ్ళతో అన్నాడు.

"ఆగిపోయావేం... రా... రాత్రి లేని సిగ్గు యిప్పుడెందుకు?"

తలొంచుకుని అందామె మెల్లిగా.

"లైటొద్దు... వేస్తే నన్ను చంపుకు తిన్నంత ఒట్టు" గుసగుసగా విన్పించిందామె గొంతు బెడ్ పక్కనించి.

"సారీ బావా... ఆశపెట్టి చీట్ చేశాననుకున్నావు కదూ..."

"అంటే...!" అయోమయంగా చూశాడు.

"సారీ బావా... రాత్రి అక్క గదిలో కబుర్లు చెబుతూ కూచున్నాను. నువ్వు పక్క గదిలో మావయ్యతో మాట్లాడటం తెలుస్తూనే వుంది. అక్క పాలగ్లాసు యిచ్చింది. తాగగానే ఏంటో...

బొంబాయి ప్రేయసీ

రంభ, చక్రవర్తి నటించిన రాఘవేంద్రరావు చిత్రం బొంబాయి ప్రియుడు తమిళంలో డబ్ చేయబడుతుంది. తమిళంలో రంభ జోరు ఎక్కువగా ఉండటంతో హీరోయిన్‌కి ఇంపార్టెన్స్ ఇస్తున్నట్లు ఈ చిత్రం పేరు పెట్టారు. జనవరి చివరి వారంలో విడుదల అవ్వచ్చుని భావిస్తున్న ఈ చిత్రం పేరు 'బొంబాయి కాదలి' అంటే (బొంబాయి ప్రేయసి) అని అర్థం.

అలాగే మత్తుగా నిద్రొచ్చేసి పడుకుండిపోయాను."

అదిరిపోయాడు సుధాకర్.

అంటే... అంటే... రాత్రి గదిలోకొచ్చినపుడు చీకట్లో... అద్భుతమైన... తియ్యటి ఆ అనుభవాన్ని అందించింది తన మరదలు మధుబాల కాదా...?

మధుబాల బయటికి వెళ్ళిపోగానే అయోమయంగా హాల్లోకి చూశాడు.

ఇద్దరు పిల్లలూ ఆడుకుంటూంటే బల్ల మీద కూచుని తెగిపోయిన లంగా బొందుని ఎక్కిస్తూన్న ఉషారాణి అతడివేపు మెరిసే కళ్లతో చూసింది.

రాత్రి ఆవేశంలో పీట ముడి పడితే తను తెంచేసిన లంగా బొందు ఎవరిదో అర్థంకాగానే బిత్తరపోయాడతను. గొంతులో వచ్చి వెలక్కాయ పడినట్టయింది.

మరో పావుగంట తర్వాత...

మధుబాల వంటింట్లో అతడికోసం టిఫిన్లూ, స్వీట్లూ పొట్లాలు కడుతూంటే దొరవగా అతడి గదిలోకొచ్చింది ఉషారాణి.

ఉక్రోషంగా ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూ అన్నాడతను లోగొంతుకతో.

"నేను... నువ్వు... యిది... చీటింగ్... మధనుకుని..."

అతడి అవస్థ చూసి గుంభనగా నవ్వి అంది ఉషారాణి.

"చీటింగా.. నాదా... మరి నీది...? నిన్న పొద్దున కాఫీ యివ్వటానికి నీ గదిలో కొచ్చిన మధుతో నీ తొందరపాటుతనాన్ని అనుకోకుండా వెనకే వచ్చిన నేను చూశాను. పెళ్ళికి ముందే అనుభవాన్నివ్వకపోతే చదువాపేస్తానని దాన్ని బెదిరిస్తావా... చచ్చిపోతానంటావా... నిజంగానే అది రాత్రి నీకు లొంగిపోయుంటే... మరో ఆర్నెల్లలోగా నువు డాక్టరై తిరిగొచ్చేలోగా దానికి నెల తప్పితే... అప్పుడెంత అసహ్యంగా ఉండేది?"

"కానీ... నేను... మధనుకుని... నీ...తో... నువు... నన్ను..."

"చీట్ చేశానంటావా... పోనీ అలాగే అనుకో. మధు.బదులు నేను గదిలోకి రావటం మాత్రమే ఛీటింగ్. రాత్రి అనుభవం మాత్రం కాదుగా..." చిలిపిగా కన్ను గీటిందామె.

మాట్లాడలేదతను గిల్టీగా.

"నాకంటే ఆర్నెల్లే చిన్నవాడివవడంతో 'బావా' అని పిల్చే ఛాన్స్‌నీ నీతో మూడు ముళ్లూ వేయించుకునే అదృష్టాన్నీ చెల్లెలే పొందగల్గుతోంది. నువ్వంటే నిజానికి నాకూ యిష్టమే. అనుకోకుండా నిన్న మీ అవస్థ చూశాక నాలోనూ చిలిపి కోరిక పుట్టింది. పాలగ్లాసులో నాన్నగారికిచ్చే రెండు నిద్ర మాత్రలు కలిపి మధుకిచ్చి అది పడుకున్నాక దాని గదిలోకొచ్చాను. పుణ్యం పురుషార్థం దక్కడం అంటారే..." యిప్పుడు చెప్పు... నాది చీటింగేనా?"

"ముమ్మాటికీ" నవ్వుని కంట్రోల్ చేసుకుంటూ మెరిసే కళ్లతో అన్నాడతను.

"చీటింగే... స్వీట్ చీటింగ్"

"మరోసారి అలాంటి చీటింగ్ కోసం ఆశపడితే మాత్రం పళ్లు రాల్తయ్" చనువుగా సుధాకర్ బుగ్గన చిటికేసి గదిలోంచి వెళ్ళిపోయింది ఉషారాణి.